

Coordonatorii colecției
Ioan RĂDUCEA
Frăguța ZAHARIA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DIACONU, VIRGIL

Scrisori din Absurdistan/ Virgil DIACONU; cuv. însoțitor de Adrian
DINU RACHIERU
- Iași: Junimea, 2026

ISBN 978-973-37-3057-6

I. RACHIERU, Adrian Dinu (pref.)

821.135.1

Redactor: Radu CUCUTEANU
Tehnoredactor: Ema LUCA
Coperta: Dragoș COJOCARU

Editura JUNIMEA
Bulevardul Carol I
Grădina Copou, Iași
700 506
C. P. 85, Oficiul Poștal nr. 1, Iași
e mail: edjunimea@gmail.com
revistascriptor@gmail.com
Telefon: 0232 705 837

© Virgil DIACONU
© Editura JUNIMEA, IAȘI – ROMÂNIA

Virgil DIACONU

Scrisori din Absurdistan

Cuvânt însoțitor de Adrian Dinu RACHIERU



EDITURA JUNIMEA
IAȘI – 2026

CUPRINS

Adrian Dinu RACHIERU/

Cuvânt însoțitor

Virgil Diaconu și femeia-poezie 5

Occident.....	11
Disperarea	17
Fluturii albaștri.....	18
Pagina de istorie	20
Reciclarea visurilor.....	22
Patria mea.....	24
Poetul.....	26
Imperiul	27
Anomalisa, patria mea	31
Secol.....	32
Pentru orbi	34
Femei, strălucitoare femei.....	35
Strada 2012	40
Viitor de aur.....	42
Glonțul.....	45
Eu sunt poetul... ..	46
Cina cea de taină	48
Secol pe sfârșite	49
Sufletul peregrin	50
Cadavre politice	56
Electorală	58
Lupta	60
Golgota	61
Tânăra coaliție	62
Ce faci, bunicule?	64
Echilibru (I).....	66
Insula	68
Îngeri secreți	69
Zdrențărosul.....	72
Echilibru (II).....	73

Primăvara (I).....	74
Fiara roșie.....	76
Ce faci, suflète, ce faci?.....	77
Absolutul.....	78
Casa mistică.....	80
Arta poetică.....	82
Hoț de cai.....	84
Cine sunt eu?.....	86
Prietanii mei.....	88
În Absurdistan.....	90
Lumea în care trăiesc.....	91
Cetatea Ciulin.....	92
Între două biserici.....	94
Înstrăinare.....	97
Orașul.....	98
Bâlcii de turtă dulce.....	100
Arta poetică (II).....	102
Ceasornicul.....	104
Ambiguitate.....	106
Absurdistan.....	107

PRINȚESA (Cartea a II-a)

Ai sănii mici.....	111
Poezia, o descărcare electrică.....	112
Încă o zi.....	114
Androgin.....	116
Floarea de cireș.....	117
Piersică.....	118
Femeia secretă.....	120
Banchetul.....	122
Depresia de marți.....	124
DesFacerea.....	126
Bulevardul gloriei.....	128
Acum că zeul doarme.....	130
Îmbrățișare.....	131
Bună dimineața, femeie.....	132
Poezia carnivoră.....	134
Ispita.....	135
Intangibilă.....	136
Întâmpinare.....	137
Locuiesc într-un crin.....	138

Scriptură.....	139
Omul vulnerabil.....	140
Rugăciune.....	141
Lolita cireșelor.....	142
Sfârșitul lumii.....	143
Fruite secrete.....	144
Casa în care am iubit.....	145
Fluture.....	146
Dragostea merge la muzeu.....	147
Tratat de singurătate.....	148
Ea strălucește.....	149
1001 de nopți.....	150
După singurătate.....	151
Magnolia sau Tratatul despre frumusețe.....	152
Femeia mea de Parma.....	154
Prințesa.....	156
Nimeni nu este singur.....	157
Îmbrățișare (I).....	158
Tratatul despre fericire.....	160
Maria – trandafirul cel roșu.....	162
Primăvara (II).....	164
Vinul roșu.....	166
Reminiscențe.....	167
Pasăre mică.....	168
Facerea.....	169
Life coach.....	170
Aniversare.....	171
Camera de hotel.....	172
Îmbrățișarea albastră.....	173
Auzi?.....	174
Ziua a șasea.....	176
Fluturele.....	178
Îmbrățișarea, un zbor invers.....	179
În ultima vreme.....	180
Intangibilă.....	184
Leopard.....	185
Iubita mea de fier.....	186
Lumea abia începe.....	187
Revederea.....	188
Întâlnirea.....	191
Sufletul unei vrăbii.....	192

Maxime	194
Îmbrățișare (II)	195
Printesă	196
Floarea de cireș	197
Cuib	198
Femeia albastră	199
Nucă	200
Printesă cu fluturi	201
Vuietul	202
Pădure	203
Ridicarea la cer	204

CALEA PARABOLEI (Cartea a III-a)

Muntele	207
Avuția	209
Don Quijote	210
Labirintul	211
Femeia-copil	212
Anul cel Nou	213
Visătorul	214
Eminescu	215
Îmbrățișarea	216
Atelierul de fluturi	217
Pietre	218
Dragostea	219
Fericirile, nefericirile... ..	220
Portret cu iarna în brațe	221

Editura JUNIMEA

Bulevardul Carol I
Grădina Copou, 700 506, Iași
Tel. redacție: +40 232 705 837

Librăria Cezar IVĂNESCU
Grădina Copou, IAȘI
Luni – Vineri: 9 – 15

Correspondență:

C.P. 85, Oficiul poștal nr. 1, Iași
e-mail: edjunimea@gmail.com
revistascriptor@gmail.com

Comenzi:

www.editurajunimea.ro
edjunimea@gmail.com
vanzari.junimea@gmail.com

Tel.: 0723 211 357
Luni-vineri, orele 9-15



Occident

Stau sub cireș, în marginea grădinii,
și îl aștept să vină. S-a făcut deja întuneric
și eu îl aștept la fel ca noaptea trecută,
la fel ca noaptea de dinaintea nopții trecute
și ca întotdeauna.

El stă de o parte a nopții, eu de cealaltă.
Nici nu știu ce rost mai are să măsoz zarea
atâta vreme cât El s-a depărtat de mine,
de glasurile nopții,
de cireșul care pentru el s-a împodobit ca de nuntă.
El s-a înstrăinat cu totul de lume,
trăiește într-o altă distanță.

El trăiește într-o altă distanță, desigur,
în timp ce eu mă dau în vânt după cântecul mierlei,
de grăbit ce sunt să le prind pe toate în viață,
tocmai răsăritul îmi scapă din brațe.
Eu nu mă mai satur de clipa aceasta,
de clipa ca un cântec de greiere.
Și greierele: un scâncet de copil ascuns printre ierburi,
o șoaptă a Domnului uitată pe pământ,
încă de la începuturi; o șoaptă
pe care ne-o rostogolește în ureche, noaptea,
când este singur. Când este singur și vorbește cu cine?
S-a-nstrăinat cu totul prietenul meu!
Sau poate că El trăiește într-o altă distanță.
În aceeași lume împărțim două lumi?

Desigur, El sporește cărările lumii cu o altă călătorie,
în timp ce eu beau vinul direct din câmp,
din aceste țâțe negre pe care le dau peste cap

cu femeie cu tot, cu noapte cu tot. Nu mă mai satur!
Noaptea care mi-a dat întâlnire este o negresă plină de mister,
care mă ia în brațe cu toate umbrele, cu toate stelele.

La nici o palmă de mine respiră minunea.
Doamne, cum să mă împart?
Iată, chiar acum va trebui să fac o vizită narciselor,
prințeselor acestea de cartier, numai de le-aș găsi adresa,
adresa pe care în mod sigur am rătăcit-o pe undeva –
poate prin ziua de ieri? De alaltăieri?
Poate prin ziua în flăcări a primei iubiri?

Măine, la prima oră,
am întâlnire cu niște zăpăcite de vrăbii.
Ele vin de fiecare dată la fix, la ceasul primei raze,
întotdeauna îngrijite, deși în haine de lucru.
Ele vin întotdeauna neinvitate,
nici nu știu cum au aflat unde stau, în fine,
ele fac tot felul de glume pe seama mea,
ca niște afurise de vrăbii ce sunt.

Și se dau peste cap prin înfumuratele astea de raze,
se bălăcesc în lumină, în pulberea Domnului.
Și de fiecare dată îmi aruncă în față dimineața,
ca pe o găleată cu apă rece, dimineața.

Nu-mi pun eu mintea cu ele, n-am vreme.
Străzile mă fluieră de afară,
câțiva copaci rămași fără păsări
mă strigă să le sar în ajutor.

Dar eu chiar acum trebuie să plec la un curs,
la celebrul curs *Metafizica trandafirului galben*.
Aici regulile au fost întotdeauna stricte.

Pentru păstrarea secretului, bunăoară,
n-ai dreptul să scoți din templul trandafirului
nici măcar o petală, nici măcar un poem.

Pentru păstrarea secretului eu voi lua note direct pe suflet.
Direct pe suflet, iată, nervii mei deja au parfumul
trandafirului galben, nervii mei deja sunt
niște trandafiri galbeni.

În templul trandafirului
înveți să iubești petală cu petală
și ghimpe cu ghimpe.
Altfel, nici eu nu aș fi ajuns un trandafir galben,
petală cu petală, poem cu poem.

Agenda mea este plină.
După-amiază, de pildă, sunt invitatul culturii de cartier.
Sunt invitatul poeziei care tropăie pe caldarâm.
Al poeziei care a rupt gura târgului
cu tumele și piruetele ei lingvistice prin borșul cotidian,
cu ultimele deșeuri vocal-textualiste sosite de-afară.
Iată noua direcție, iată arta poetică!
Vezi, cei care respiră și gândesc în grup,
care își trec cădelnița cu tămâie de la unul la altul
au reușit chiar performanța de a intra în dicționare
încă înainte de a intra în literatură.
Iată generația care a ocupat deja toate soclurile,
care din orfelinata cenanclieră a sărit direct în manuale,
vezi, la statuia ei silexul verbului lucra încă înainte de litera A.
Cum plouă cu elogii, atmosfera a devenit
de-a dreptul sufocantă, așa că voi ieși repede la aer curat
dacă nu vreau să-mi vărs fierea în public,
dacă nu vreau să-mi cheltuiesc pe nimic superlativale inverse.

Acum trebuie să trec strada.

Să trec strada și să mă conving cu propriii mei ochi
de fecioara aceasta proaspătă în peisaj,
Democrația de cabaret, pentru care curioșii plătesc
doar ca să-și amâneze zilele cu muntele ei de promisiuni,
iar tinerețea pentru a o linge, apăsător, de la pubis la țâțe.
Pentru a o linge de la pubis la țâțe, chiar aici, în colțul străzii,
în lipsa budoarelor oficiale, pe ea, pe Democrația de cabaret,
care circulă deocamdată din mână în mână
ca sexul și manifestele.

Numai naivii se plimbă pe la uși așteptând minunile ei,
așteptând să le întindă o mână, un deget cel puțin,
în timp ce puterea intră fără bilete
și cu ciozvărtă de bărbăție politică în ea,
fluturându-și imunitatea ca un stindard,
prin toate ziarele și pe toate posturile.

Acum trebuie să trec strada
și să mă conving cu propriii mei ochi
de femeia aceasta proaspătă în peisaj,
Democrația de cabaret, care pune aripi guzganilor
și îmbracă în mătase lipitorile politice.
Atâta doar că trebuie să fiu atent să nu-mi scape
printre dinți vreun adjectiv din colecție sau,
în îmbulzeală, vreo piedică și să o dau cu picioarele-n sus,
să-i stric imaginea, masca, fardul, rimelul, meșa,
zmeura din obraz care o face atât de fragedă și ispititoare
când își desface ea pulpele pe prima pagină
și pe toate canalele mântuirii noastre color.
Să n-o fac de râs tocmai acum, când ea,
Democrația de cabaret, face totul ca să ascundă
sub fustele ei tricolore tot gunoiul social.

Tot gunoiul pe care îl naște zilnic
și în progresie geometrică.

Acum trebuie să trec strada atent,
să nu dau nas în nas cu puterea, și dacă dau,
să refuz politicos invitația ei la dans, da,
să am tupeul să refuz puterea care valsează atât de elegant
și de una singură printre somnambuli, hoți și cadavre.
Care, în aplauzele tropăitoare de gură-cască,
valsează singură printre somnambuli, hoți și cadavre.
Da, eu va trebui să fiu cât se poate de atent ca nu cumva
să calc cu piciorul chiar în el, în partidul aflat la putere.
Să nu nimeresc în latrina promisiunilor politice.
În latrina latină a patrioților bicamerali,
care scriu cu supă săracului istoria neamului...
Dar cum băltoaca aceasta deja mi-a ajuns la gât,
Doamne, eu cred că mă voi întoarce în căile Tale!
Numai de nu aş pune pe fugă cu trâmbița mea
slujitorii dreptății, guzganii în rasă care colcăie sub crucea
mântuirii noastre!
Numai de nu aş pune pe fugă cu trâmbița mea
molia cu patrafir, care păzește calea spre Tine. Care păzește
calea spre Tine
ca nu cumva să Te ating fără a trece prin vămile ei,
ale moliei cu patrafir sau ale slugilor cu baston, Doamne,
între cruce și bătă (iată istoria!) mai că ți-e dor de-o secure.

Vezi, cel care mai ieri se plimba cu securea pe străzi
știa el ce face, știa el ce capete rade,
ce șobolan scurtează de aripi
și ce lipitori mângâie cu lama pe burtă!
Vremuri apuse, prietene, în somnul care păzește hotarele
trâmbița profetului sună-n pustiu!

Cadavrul României navighează în beznă,
cu luminile stinse și fără nicio direcție.

Și totuși, dacă nu evadez din gulagul datoriei zornăitoare,
din istoria aceasta atât de bine ținută în lesă,
dacă nu evadez din ghena bunelor maniere
și a retoricii de partid sunt de-a dreptul pierdut:
o șobolănime elegantă îmi va roade și ultimul gând,
ultimul poem, ultima globulă roșie.

Ultima metaforă care îmi dansează prin sânge.
Ultimul poem care îmi aleargă prin vene!

Fără-ndoială, cineva nevăzut mă cutreieră,
cineva lovește pereții! Ca o inimă lovește pereții!
Și cum năvălește în lume, nici nu mai știu
cine dintre noi face țândări întunericul,
cine oxigenează această zi atom cu atom
și globulă roșie cu globulă.

Nici nu mai știu, prietene, dacă ne leagă aceiași ghimpi.

Eu, unul, sunt chiar ziua în flăcări.

Chiar ziua aceasta în flăcări,
care arde în toate și din toate ia foc.
Care din toate ia foc, în veacul mai mic decât mine.
În vântul lui Dumnezeu, care mă risipește prin lume
petală cu petală.

Iunie 2000, august 2011

Disperarea

Cu sângele pe bluză Disperarea a ieșit în stradă.
Ea scoate la iveală focul din tobele sale chiar aici,
în piața cea mare.
În piața cea mare a acestui oraș de provincie.
Nici nu se lasă până ce Somnul aflat la putere
nu scoate capul din conserva politică.
Numai bun prilejul ca Somnul să ia aer proaspăt în bronhii
și să împartă prostimii colacii de salvare ai promisiunilor...
Colacii de salvare ai promisiunilor veșnice.
Și să ne fluture iar din balcon himera mântuirii tricolore.

Numai bun prilejul pentru ca lotul național de guvizi
să iasă pentru o clipă din apa caldă a imunității sale veșnice
și să vadă ce se întâmplă în stradă. Lotul național de guvizi!
Numai bun prilejul să iasă în față toată haznaua politică:
secretarii din anticamera iluziei, vânzătorii de vise,
bicameralii cu două tășuri, stegarii partidului roșu,
strategii și tacticienii resemnării noastre mioritice...

Cu sângele pe bluză Disperarea a ieșit în stradă.
Numai bun prilejul pentru ca Somnul aflat la putere
să scoată capul din conserva politică și să ne arunce iar,
din balcon, colacii promisiunilor veșnice.

Numai bun prilejul pentru ca Disperarea
să fie iarăși plimbată prin anticamera iluziei.
Dacă nu cumva Disperarea este chiar acum sărutată pe frunte
de priștutul tăcerii Kalașnikov...

Disperarea, pe care am găsit-o în drum, pradă furnici lor roșii...
Pradă furnicilor, care își fac datoria în aplauzele mulțimii.
Și care se achită cu sânge de ultima lor misiune...

Fluturii albaștri

Țara este în criză. Dar tu ai primit aprobarea
să îți duci mai departe viziunile, fluturii albaștri,
mi-a spus îngerul meu păzitor, lustruindu-și tresele.
Dreptul la viață îți va fi garantat în continuare.
Dreptul la viață cu acele în vene. Poți să fii liniștit.
Cineva îți va strecura în fiecare zi sub cearșaf
o doză de glucoză, pentru a-ți duce mai departe viziunile,
fluturii albaștri.

Și fluturii vor fi liberi să zboare prin piața cea mare,
unde se împart minciunile și sarmalele electorale.
Gardienii vor lăsa fluturii să zboare în voie
și chiar să apară la știrile de seară. Să nu crezi că fluturii
vor fi fost arestați „pentru tulburarea liniștii publice”,
așa cum se zvonește. Să nu crezi,
mi-a spus îngerul meu secret, lustruindu-și tresele.
Atâta doar că de-acum înainte fluturii vor fi programați
pe calculator, pentru ca ei să zboare organizat, în pluton.
Și pentru ca niciun curcubeu să nu mai dea buzna pe cer,
neprogramat și fără acte în regulă.

Așa mi-a spus îngerul meu secret, dându-mi asigurări
că voi putea să lucrez mai departe la fluturii albaștri...
Cu acele în vene și cu tubul de glucoză primit pe furiș,
voi lucra mai departe. Și poate că într-o clipă de neatenție
fluturii mei vor umple iarăși cerul! Da, eu voi transmite
pe toate canalele vederi din sângele meu albastru...
Într-o clipă de neatenție.

Desigur, eu voi amâna glonțul și de data aceasta.
Glonțul, acest suvenir din călătoriile mele occidentale.
Un suvenir pe care îl voi lăsa moștenire fiilor mei,
spre a le fi de folos la nevoie.

Pagina de istorie

Încă o zi îngropată în discursurile electorale
care mă golesc de tot misterul picioarelor lungi și de piersică
ce au trecut pe la mine aseară.

Pe străzi înflorește demența.

Ca dovadă, partidul saurienilor modificali genetic,
modificali genetic până la cămașa de mătase
și trandafirul de la butonieră, își lansează chiar acum
pe piața politică ultimele clone ideologice.

În ele ne putem citi de pe-acum viitorul, tot viitorul.

Firește, de aici, din timpul în care privim,
încă nu se vede cămașa de lemn în care viitorul stă țepăn,
nici crucea de pe piept, în formă de seceră.

De fapt, de aici nu se vede decât fluturând tricolorul
și nu se aude decât discursul de-a dreptul cocoșat al alesului
care încă mai lustruiește tresele care l-au pus pe soclu...

Încă o zi în care nostalgicii roșii fac un pas mai în față
în istorie, iar întunericul aprinde lumânări pentru viitorul
dus de curând la groapă.

Încă o zi stinsă de râvna și aplauzele patrioților de serviciu,
care, ajutați de sindicatul dricarilor, au reușit, în fine,
să facă ordine în cimitir. În cimitirul nostru cel de toate zilele.
Și să ne aducă, în sfârșit, liniștea. Mult așteptata liniște.

Ba chiar s-au încheiat alianțe de-a dreptul memorabile,
pentru că reprezentanta găinilor democrate
semnează chiar acum cu vulpea tricoloră
tratatul de pace veșnică.

*Așa că putem dormi mai departe liniștite pe ouăle noastre,
a declarat națiunii reprezentanta găinilor democrate,
retrăgându-se discret în cotețul ei și adormind imediat
pe pagina de istorie. Chiar așa a declarat tânăra luptătoare,
asigurându-și în acest fel un loc în noul guverner...*

Cercul e-n toi și, dacă ai răbdare, printre cotețele galinacee
și palatele cumetrei Putere poți vedea cum trece Istoria.
Iată aleșii națiunii cocoșați de tresele și misia lor pe pământ,
iată corul electoral și corul lăudătorilor cântând
pe o singură voce. Iată vulpile comunitare cum adună
zi și noapte ouăle rămase-n cuibare; cum le adună
unul câte unul, pitite în spatele imunității lor
de vulpi ajunse în fruntea ogrăzii. Ai spune că ele lucrează
pentru igiena cotețelor, așadar pentru patrie.
O poliție a cuibarelor, vulpile, care sunt primite
în aplauzele cotcodacee ale acestor inimi electorale.

Numai eu, ca și flacăra, sunt mereu în avangardă.
Mereu în avangardă, în această cazarmă de cocoșați,
în acest refugiu al întunericului care aprinde lumânări
în memoria paginii de istorie.
În memoria acestei pagini de istorie îngropată de vie
în aplauzele tricolore.